

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	10	frt — kr.
Félévre . . .	5	„ — „
Negyedévre . . .	2	„ 50 „
Egy óra . . .	—	„ 85 „
Egyes szám ára	4	kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Talpnyaló városok.

Pécs, 1897. február 24.

A törvényhatóságoknak — eddig leg-
alább még — megvan az a joguk, hogy
a helyi önkormányzat ügyein kívül ország-
os dolgokkal is foglalkozhatnak, ezekben
véleményt nyilváníthatnak, felírhatnak a
kormányhoz és a törvényhozáshoz. És a
magyar törvényhatóságok, dacára annak,
hogy a dicső szabadelvű párt uralma alatt
önkormányzatuk ki lett forgatva a maga
valóságából és szervezetükben az ellentál-
lási képességnek még a csirája is elfojta-
tott, mégis igyekeztek mindig hangot adni
annak az igazi nemzeti közérületnek, a
mely a mi hazug népképviselési rendsze-
rünk mellett, a képviselőház termében már
nem érvényesülhet soha.

Sajnos, hogy az utóbbi időben már
különbséget kell tennünk ebben a tekin-
tetben törvényhatóság és törvényhatóság
között. Ha a nemzetnek valami vitális
érdekéről van szó, ha a nemzeti kegyelet
megnyilatkozása vagy a nemzetet megalázó
valamely durva sérelem orvoslása érdeké-
ben kell országos mozgalmat indítani:
akkor mindig valamelyik vármegye tör-
vényhatósági terméből indul ki az első
lökés; ha pedig az ilykép megindult moz-
galom már oly mérveket kezd ölteni, hogy
az az idegen érdekek jármába hajtott ud-
varonc kormányt feszélyezni kezdi, vagy
ha a kormánynak valamely nemzetrontó
tervéhez külső bátorításra van szüksége:

akkor mindig akad városi törvényható-
ság, amely készségesen nyújt segédkezet
a nemzeti erőt képviselő összhang meg-
zavarására, vagy nem habozik olyan sza-
badsággilykos eszméket is felvetni, a me-
lyeket a kormány még a saját kreaturáiból
összeverődött parlament elé sem mer külső
nógatás nélkül terjeszteni.

Már az 1892-ik évi országgyűlés
születésekor nyílt titok volt a „szabadelvű“
kormány az a törekvése, hogy békóba
verje a képviselőház szólásszabadságát, de
hát ez oly visszataszító dolognak tetszett,
hogy a kormány jónak látta tervével elő
sem hozakodni, hanem megelégedett azzal,
hogy felfedezte az ország legerőszakosabb
emberét és beleültette a képviselőház el-
nöki székébe mumusnak; így nyílt meg
a fényes karrier Bámfy Dezső báró számára.

Történt aztán, hogy a tavalyi budget-
tárgyalás alatt az ellenzék nagyon alá
talált fűteni a nemes bárónak s ez újra
kívánatosá tette a szájkosár behozatalát;
persze egy szabadelvű kormányak
lelke ilyen vágyódását csak úgy szabad
megvalósítani, ha sikerül azt a látszatot
adni a dolognak, hogy az a közvélemény
óhajtása. Egyet intett tehát a nemzet ne-
mes bárója és Sopron város törvényható-
sága azonnal kiugrott a bokorból a
parlament szájkosár behozatalát sürgető
körütrával.

Ennek a köriratnak a körutja azon-
ban nagyon szomorú véget ért, mert bár
az iszonyatosan szabadelvű többség meg-

tisztelte azzal, hogy kiadta az „összkor-
mánynak“, de utközben mégis csak oly
szánalmasan silány kíséretet tudott magá-
nak összetoborzani, hogy abból a legvak-
buzgóbb mameluk sem tudna nemzeti köz-
véleményt kibetűzni.

Történt aztán, hogy egy másik kérdés
kezdte előre vetni sötét árnyékát, hogy a
nemzetet anyagi létérdekében fenyegetse
végveszélylyel. Elkövetkezett az idő az
közösügyi költségek kvótaarányának újabb
megállapítására. Ausztriának egész közvé-
leménye egyértelműleg Magyarország na-
gyobb megterhelése mellett foglalt állást,
valamennyi tartományi gyűlés, óriási nép-
gyűlések, kamarák, iparhatóságok, szóval
az osztrák közélet minden organuma, sőt
a birodalmi gyűlés maga oly hallatlan
követelésekkel állottak elé, a melyeknek
csak részben való teljesítése is egyértelmű
lenne Magyarországnak teljes anyagi tönkre-
tételével.

Érezte ezt a hazában mindenki, s
ennek a közérületnek adott kifejezést He-
ves vármegye, a mikor köriratban felhívta
az összes törvényhatóságokat, hogy tiltá-
kozzanak a kvótának Ausztria által követelt
felemelése ellen. És éppen azért, mert ez
a körirat a nemzet közhangulatának igaz
kifejezője, valóságos diadallal járta be
azokat a törvényhatóságokat, ahol az eddig
tárgyalás alá került.

Hétfőn azonban megint akadt egy
városi törvényhatóság, amely magának vin-
dikálta a herosztratesi dicsőséget, hogy a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Három ismeretlen.

— Paul Bourget. —

Három fiatal ember szomorúan lépke-
dett hazafelé a Cirque d'Été első szombati
előadásáról. Nem voltak sem sportsmanok,
sem tornászok s így az istálló egyik ren-
detlen szegletéből nézték a lovászok roha-
nását s a clownok öltözködését. A fiatal
emberek két éve nem voltak Párisban.
Ezt a két évet az egyik utazással ütötte
agyon, a másik az egész időt egy három-
negyed részben elzálogosított birtokban
töltötte; a harmadik souspréfet volt Francia
ország centrumában. A véletlen egy operette-
színház csarnokában ismét ösze hozta őket.
Itt ismerték fel egymást s a régi jó bajtárs
a hosszú távollét után nagy gyönyörűséggel
határozta el az esti kirándulást.

Ez a vállalkozás nem sikerült. Milyen
kár! Hogy ne váljanak el olyan hamar,
meglehetősen bus hangulatban beléptek egy
szomszédos vendéglőbe és régi szokás sze-
rint, mely a fagyos tavaszi estéken némi-
leg indokolt is, puncsot rendeltek. Az üres
terem egyik asztalánál egy angol elké-

szülvén a megrendelésekkel, hozzá fogott
az evéshez, hogy szokásos esti mámorába
beleringassa magát. Ők hárman pedig rövid
„Cabanac“-okat szítottak és a puncsot szür-
csölgették. A terem csöndje, — a hosszú
távollét, — egy hangversenynek a távolból
odahangzó dallamai s a bizalmas vallomások
olyan benső beszélgetések felé terelték őket,
hogy rövid félóra alatt mindenképen han-
gosan kezdtek gondolkodni. Az angol fárad-
hatlanul evett; a pincérek fáradtan elaludtak
a székeken s a három barát mindegyike egy
olyan regényfejezetet mesélt el életéből,
mely fölül a Cirque d'Été üveges kupolája
borul s melyet a lovászok ostorpattogásai s a
zenekar cintányér-csattogásai kísérnek.

1875 ben — így szólt az utazó — is-
teniek voltak a cirkusz szombatjai! Az
igaz, hogy akkor még csak huszonhat év
nyomta vállamat és szerelmes voltam az
orosz telep egy fiatal leányába. Igazi ázsiai
nő-typus volt; hosszukás arc, hullámos haj,
lángoló szemek s egész arcán bizonyos át-
szellemült hangulat látszott. Valami különös
faja volt ez az izzó bágyadtságnak, mely
felizgatta a képzelőtehetséget s mindezekhez
hozzájárul a legexotikusabb elegancia fensőbb-
sége. Egész télen gyakran találkoztam vele
a társaságban. Eljártam anyjához. Nem
messze innen, egy évre bérelt butorozott

lakásban lakott, azonban szerte-szét heverő
és kirakogatott holminknak tömkelege a
lakásnak feledhetetlen jellemző színt adott.
Egy délután ezeknél a hölgyeknél teáztam
s megmondtam, hogy este a cirkuszba me-
gyek s mikor öt órával később elfoglaltam
helyemet, észrevettem, hogy egy előttem
nagyon ismert szempár tekint reám. A fiatal
orosz hölgy volt nevelőnőjével. Tekintetem
hatása alatt elpirult egészen a szeme fehér-
jéig s hogy nyugodt külsőt mutasson, lorg-
nettezni kezdte a termet. Akkoriban kezdtek
hordani a lotofor-kalapokat, melyek abból a
zöldes, aranyos tolu amerikai madárból
készültek . . . Szeszély, vagy kacérság volt
jelenléte, én azonban a szerelem félre-
ismerhetetlen jelének tudtam be s abba a
bizonyos ideges lelki állapotba jutottam,
melyet egy költő olyan jól definált ezekben
a sorokban:

Regényből ismert frázisok

Rajzoltak által lelkemen.

Helyemről éppen profilban láttam őt,
a nélkül, hogy nagyon megbotrántoztatón
kellett volna megfordulnom. Érezte, hogy
nézik s tetette magát, mintha szórakozott
figyelemmel kísérené az akrobaták mutatvá-
nyait s néha halvány mosoly, vagy inkább
a reszketés egy neme játszott ajkai körül.
Egyik pillanatban a zene andalító, valósággal

Bécsesl paktáló kormány kedvéért szembeszálljon a nemzet közhangulatával: Temesvár város közgyűlése Hevesmegye köriratát egyszerűen tudomásul véve, feliratilag bizalmat szavazott a kormánynak és a törvényhozásnak, hogy a kiegyezési kérdésekben az ország érdekeit meg fogják védeni.

Igazi spiesburger talpnyalás ri ki ebből a határozatból; méltó párja ez annak a másik monstruózus temesvári határozatnak, a melylyel a kormányelnökségből kibukott Szapáryt felszólították, hogy tegye le képviselői mandátumukat is, mert ők nem Szapáry Gyulát, hanem a miniszterelnököt választották meg annak idején képviselőjükké.

Ez a magáról megfélekedezett nyárszopolgár-gyülekezet a kvóta-kérdésben is csak azért nyújtja keleti fatalizmussal nyakát a bárd alá, mert a bárdot a magas felsőbb-ség tartja a kezében s nem akarja ezt zavarba hozni holmi buta ellenkezéssel, amit különben az életöszton még az áldozatra szánt baromba is beoltott.

Mert csak a leghazugabb farizeuskodás mondhatja azt, hogy azoknak, a kiknek a törvény a közügyek intézéséhez hozzájárulási jogot adott, fölösleges tiltakozniok az ország újabb megterhelése ellen, „mert hiszen a kormány és országgyűlés ugyanis meg fogja védeni érdekeinket.“ Hát ha a kormány és országgyűlés csakugyan komolyan azon vannak, hogy Magyarországtól minden az eddiginél nagyobb arányu megterhelést elhárítsanak, mert csak ez felelhet meg igaz érdekeinknek: nem-e kötelessége a közvéleményt tolmácsolni hivatott minden közegnek és forumnak tiltakozó szavával segélyre sietni a kormánynak ebbeli küzdelmében, s nem-e kötelessége magának a kormánynak két kézzel kapni az ilyen segítség után, mikor az ellenfél országa minden politikai és társadalmi faktorának hangos követelésére támaszkodva támad ellene?

De mikor a kormány, a helyett, hogy a magának önkéntelenül is utat törő közhangulatot sietne felhasználni fegyverül a

delejes lett. A méltóságteljes Loyal parancsára egy ló gurult a porondra, négy patkóját az ég felé emelve, fejét hátra döntve és sörényét a porba lógatva. Értelmes, nagy szemével részvétért látszott könyörögni. A nemes állatnak megaláztatása annyira hatott a fiatal orosz hölgyre, hogy homlokát ráncba szedte, összevonta szemöldökeit s mikor a ló felkelt és vad vágatásban, táguló orrlyukkal rohant körül a porondon, a különös idegen leánynak szeme villanásából és részvétteljes sóhajából ismét megismertem a büszke természetét s szláv amazoni fékezhetetlen vadságát. Ezt a vad kifejezését csakhamar egy oldalvást vetett tekintettel szelidítette; ez a pillantás nem volt mesterkél, olyan tiszta volt, a milyen csak egy szüze lehet.

Istenem! Micsoda est! És mennyi sok bolondra gondolhat egy fiatal ember, míg mozdulatlanul ül helyén, szabályszerűen caquettejébe szorítva, divat szerint megfésülve és sétatálcáját rágicsálva! . . .

— Az én emlékeim közül egy szintén innen, ezek közül a bársonyos padok közül való, csak hogy ez az emlék egy nagyon is banális regény — így szól a falun élő. Volt egy férjes unokanövér, a ki vidéken lakott. Átutazóban volt a férjével és kis fiával. A fiúcska a cirkuszba akart menni. A férj azonban ellene szegült a robotnak s

jogtalan osztrák követelések visszaverésére, még maga iparkodik elfojtani annak nyilvánulását; a mikor a mult országgyűlést azért sietett feloszlatni, hogy annak a nemzet igaz érdekeit elszántan védelmező nagyteknélyü kvótabizottságát eltehesse láb alól; a mikor a másik alkudozó fél vérlázító, igazságtalan követeléseivel szemben nincsen más szava, mint hogy Magyarország nem fogadhat el ajándékot Ausztriától s teszi ezt akkor, a mikor az az Ausztria a bőrünket is le akarja nyuzni: akkor birkatürellemel azt mondani, hogy mi bizunk a kormánynak, mert az a mi segítségünk nélkül is meg fogja védeni érdekeinket, ahhoz vagy a legálmokabb képmutatás, vagy a legsötétebb butaság szükséges.

És mivel meg vagyunk győződve róla, hogy Magyarország népe még nem súlyedt annyira, mikép ez a két jeles tulajdonság valami tulságosan nagy erőt vehetett volna lelkén, bizva bizunk benne, hogy Temesvár jeles példája sem fog rá nagyobb vonzó erőt gyakorolni, mint Sopron városának a pusztában elhangzott épületes kiáltása gyakorolt.

Hírek.

Pécs, 1897. február hó 24

Mi mindent mondanak a nőkről.

Mióta a világ áll, sok rosszat mondtak a nőkre, s mégis ők kormányozzák még mindig a világot.

A nők kegye csalárd, mondá bölcs Salamon, jóságuk alatt álnokság rejlik.

A hány hal van a tengerben, a hány csillag van az égen, — mondá Kodrus — annyi csintalanság rejlik a női szivben.

Inkább a sárkánnyal együtt lenni, mondá helyes okokból Sokrates, mint egy nővel. Mert a nő szerelmétől — toldá meg szavait — jobban lehet félni, mint a férfi gyűlölségétől.

Mohamed kizárá a nőket a paradicsomból, pedig oda még azt a kost is beereszté, melyet Jákob, Izsák helyett feláldozott, azt a eethalat, mely Jonást elnyelé, a hangyát.

igy tehát, mint a Palais Royal vigjátékaiiban, a három közül a legkevésbé boldog vállalkozott arra, hogy a mamát és a fiát az ártatlan mulatságba vigye. Az a bizonyos a ki a három közül legkevésbé volt boldog, az én voltam. Már régi idő óta szeretünk egymást, még pedig annál is nagyobb gyönyörrel, mivel erőszakolt elválásunk óta minden gyöngédségünk parlagon hevert s így kevésbé éreztük a kiállhatatlan hét köznapi dolgok súlyát. Azok közé a bizonyos végzetes szombatok közé tartozhatott ez a nap is, mikor a cirkuszba mentünk, a minő a tied is volt.

— Ugy veszem észre, hogy ebben is utánozlak, — szól a földbirtokos, az elsőhöz — és szemérmetlenül dicsekedni fogok sikerimmal, mint valami altiszt. Az este a terem fényesebb volt, mint valaha. Egy magyar ló, — úgy gondolom Kisbér — megnyerte a nagydíjat és színei, a szürke és piros, divatba jöttek. Ennek a két színnek összes árnyalatai tarkállottak minden ruhán, minden kalapon.

A nagyvilági és a félvilági hölgyek örülten versenyeztek egymással az eleganciában s valóban nem kívánhatni jobbat az igazhívő muzulmánoknak, minthogy a hurik Mohamed paradicsomában Worth tól, vagy Laferrière-től való ruhákba öltözködjenek.

melyet Salamon az emberek mintaképeül állított fel, sőt még Sába királynő papagályát is.

Titus Livius, Róma komoly történetírója azt állítja, hogy a nők házon kívül sokkal szelidebbek, mint odahaza.

Plautus a vigjáték írója, pláne elég gonosz volt kijelenteni, hogy a nők között nem szükséges a választás, mert egy se ér semmit.

A róka ravasz, mondja egy régi spanyol közmondás, de a nő a rókánál is ravaszabb.

Necker asszony azt tanácsolja, hogy ha valamely véleményt akarsz érvényre emelni, akkor csak nőkhöz kell fordulnod, mert ők könnyen elfogadnak mindent, miután semmit se értenek: azt hamar elterjesztik, mert beszélni szeretnek, soká megjegyzik, mert hát elég makacsok hozzá.

És így szól az ének a nőkről minden nép-nél, mindenidőben. De bármédig és mennyit harcoltak legyen az „erős“ férfiak a „gyöngé“ női nem ellen, azért mégis a „gyöngé“ nem maradt maig is a győztes!

Cleonice.

Napirend 1897. február 25-én.

Naptár: csütörtök, febr. 25. Róm. kath.: Géza — Prot.: Géza — Gör.-kel. (febr. 13.) Zoé — Zsidó: Adar 23. — Nap két 6 óra 33 percekor; nyugszik 5 óra 22 percekor; — Hold két éjjel 2 óra 55 percekor; nyugszik d. e 10 óra 29 percekor.

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fog meleg; légnyomás 762. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett száraz idő és hűsülődés várható.

Vendéglősök szódavizgyár szövetkezetének közgyűlése a Vigadóban d. u. 3 órakor.

Színház: „Charlye néje.“

— (Közegészségügyi bizottsági ülés.) Folyó hó 27-én (szombaton) délelőtt fél 10 órakor a vármegyeház közgyűlési termében a közegészségügyi bizottság ülést tart, melynek tárgya lesz: a megyei főorvos közegészségügyi évi jelentése.

— (Kinevezés.) A pécsi kir. ítélőtábla elnöke Frey Tivadar, pécsi járásbírósi díjtalan joggyakornokot díjjas joggyakornokká nevezte ki.

— (Thea-uzsonna.) Vasárnap, f. hó 28-án tartja a pécsi jótékony nőegylet ebben az évadban utolsó thea-uzsonnát, mely hogy minél látogatottabb legyen, gondoskodott róla a rendezőség. Nevezetesen

Sokkal inkább kíváncsi és nem annyira szerelmes voltam s így abban gyönyörködtem, hogy mit árult el mindinkább perceről-percere szomszédnőm arca. Szép arca olyan volt, mint a szökéké szokott lenni, üde arc bőre elárult minden lelki mozgalmat, az ezek árnyalata s a vér keringése észrevehető volt az átlátszó bőrön és arcának kifejezése halálos félelmet árult el. Hiába kerestem ennek a megfejtését néhány rosszul alkalmazott mosolylyal, vagy néhány nagyon hangos, illetve nagyon halk szóval, melyeket indiskrét módon használtam. De minél inkább fokozódott gyöngéd nyugtalanságom, annál szomorubbán révedeztek az ő kék szemei, annál inkább elhalaványult. Végre aztán így szólt:

— Oh! hogy gondolhat még reám? —

Bágyadt tekintetével a high life hercegnő seregére mutatott, mely körülöttünk szorongott. És én megértettem . . . Öltözete alig különbözött valamilyen az előkelő párisiakétól. Már jó ideje annak, hogy a vidéki hölgyek nem hasonlítanak a rosszul tömött babákhoz, a mikről Balzac is megemlékezik. Azonban az a kevés, az a parány, mely még hiányzott eleganciából, hogy a többiek testvéreinek lássék, ez a parány végtelen nagynak látszott az ő féltékenysége előtt.

— Bizonyos, hogy mind a ketten na-

Polgár Sándor, színtársulatunknak e derék komikusa, tréfás előadást tart, lesz ezen kívül zene és ének, később meghatározandó műkedvelőkkel s végül élőképből bemutatják a Gyurkovics leányokat. Alkalomszerűnek tartjuk e helyütt fölemlíteni, hogy ezek a vasárnapi thea-uzsonnák az egész télen keresztül naponta 330 egyén ebédjét szereztek meg, a mi havonként 9900 egyén ellátását jelenti s mindezt szegényeink a jótékony nőegyesület élén álló Sávei Kálmán ötletszerűségének, fáradhatatlan buzgalmának köszönhetik, a ki megkedvelte a közönségünkkel a vasárnap délutáni thea-uzsonnákat, s hogy milyen eredménnyel, arról majd fogalmat nyújt a népkönyha számadása, a hol a tél beállta óta naponta 330 szegényt látnak el kenyérrel, meleg leves, főzelék, hus, vagy tésztából álló tisztességes ebédrel.

— **(Tombola-estély.)** A pécsi kath. kör f. évi március 1-én, saját helyiségében tombolaestélyt rendez. Az estélyen csakis a kör tagjai és azok szoros értelemben vett — nem önálló — családtagjai vehetnek részt.

— **(Kitüntetett tanító.)** Ö felsége a király Krammer János, baranya-nádasdi róm. kath. néptanítónak, a népoktatás terén szerzett érdemei elismerésül a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta.

— **(Munkásközvetítés.)** A földmívelésügyi miniszteriumhoz időnkint beküldik a hivatalos kimutatást arról, hogy egyes vármegyékben mennyi egyén van mezőgazdasági munka nélkül s hogy viszont hány ilyen munkást keresnek. E kimutatások közt most bennfoglaltatik Baranyavármegye is, hol 1664 munkás keres munkát; ellenben keresnek 1670 mezei munkást. Somogy megyében ezzel szemben csak 350 munkás van munka nélkül; míg munkást 636-ot keresnek.

— **(Halálozás.)** Brezlmayer Gottfried, a közbecsülésben álló Brezlmayer család nesztorja, Tolnán életének 79-ik évében meghalt. Temetése az egész város részvétele mellett ment végbe.

gyon képzeledök vagytok, mondá a souspréfet. En sokkal szerényebb vagyok és nagyapánk kedves refrainjére én is így énekelhetnék: „Paraszt vagyok és a szerelmem is paraszt!” Akkor fejeztem be jogi tanulmányaimat s a szerelmemet a Quartier Latinnek egy fiatal leánya képviselte, aki méltán megérdemelte volna az Irma Canot nevet, egy hírneves elődje nevét, mert romlott izlésével ő is fölötté kedvelte a Marne-t, a kirándulásokat vidékre s az ebédeket a zöldben. Költői néven „Fürgé”-nek hívtam őt s ez a név valóban illető kihívó karsu derekához, természetes és élénk, bár kissé büszke természetéhez. Valahányszor reá gondolok, mindig eszembe jutnak Hugó sorai:

Emlékezel még boldog életünkre?

Mily fiatalok voltunk kedvesem!

Egyetlen vágyunk volt, hogy szép ruha

Legyen rajtunk s szívünkben szerelem.

Néha más kedve volt, velem akart a színházba menni.

— Soha sem jár ki velem — szólit családias hangon. Talán szégyenli magát miattam?

És mennyire imádtam ezt a kis fürgét! Abban az időben nem voltak feljebbvalóm, akiktől tartottam volna s mivel még sokkal büszkébb voltam szépségére, mint féltékeny könnyüvértésége miatt, elhatároztam, hogy

— **(A szigetvári mandátum.)** Biedermann Rezső szigetvári mandátuma ellen elrendelt viz-gálatnak alighanem megsemmisítés lesz az eredménye s így a szigetváriak új képviselőt választanak. Ez esetre a Kossuth párt ismét a volt jelöltet, Olaj Lajost lépteti fel, kinek érdekében Kubik Béla, Tóth János dr., Hentaller Lajos és Boda Vilmos képviselők a kerületben utaznak.

— **(A pécsi polgári Kerékpáros-egylet)** jövő vasárnap, f. hó 28-án, kirándulást rendez Szigetvárra. Indulás félhét órakor a „Hétfejedelem” elől. Az egylet társasvacsoráit is rendszeresíti s legközelebb március 4-én tart ily társas vacsorát.

— **(Az izraelita jótékony nőegylet)** ma becsátotta ki meghívót a jövő hó 6-án rendezendő táncmulatságára. A táncmulatság kotillionnal egybekötve a Vigadóban tartatik s tiszta jövedelmét az izraelita árvaház alapja javára fordítják. A mulatságra, melyen a zenét Farkas Sándor szorgalmazta, jegyek 1 frt 20 krért előre váltbatók Alt és Böhm kereskedésében és a Tausz féle nagytözsdeben; este a pénztárnál beléptijegy 1 frt 50 kr. lesz. A mulatság kezdete este 8 órakor.

— **(Eljegyzés.)** Fränkl Illés dr., kaposvári ügyvéd, eljegyezte Schwarz Sámuel leányát, Schwarz Ninát Sopronban.

— **(Himen táblájáról.)** Farsang végét jelentő váratlan gyorsasággal kevesbedtek meg a pécsvárosi anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési tábláján az új jegyepárok nevei. E héten a következő új jegyepárok nevei olvashatók a drót alatt:

Pálinkás János, rk., Plevlje — Varró Anna Mária, rk., Plevlje;

Puljer István, rk., Pécs — Balázs Juliánna, rk., Pécs;

Krausz Gáspár, rk., Pécs — Drechsler Teréz, rk., Pécs,

Wirth Ferenc, rk., Pécs — Ács Mária, rk., Kaposvár;

egy szombaton elviszem a cirkuszba. Volt benne valami népies vonás, valami visszamaradt gyermekiesség, az a képesség, hogy egészen át tudta adni lelkét a jelen benyomásainak, anélkül, hogy bírálgatott, elmélkedett volna. Ott ült mellettem, arcát beárnyékolta a szemöldökére csapott kalap, szép fogai kikicsillogtak mosolygó ajkai alól, vékony deréka testhez álló ruhába volt szorítva s félig meztelen karjain fekete selyemből való grissette keztyűket viselt. Egy örömtias gyermek gyönyörűségével kísérte a látványosságokat: a lovasokat, a jongleuröket és a clownokat. Mennyire élvezte mindezeket, milyen hangosan tegezett és hahotázva kiáltotta felém megjegyzéseit! — Oh, milyen jó az, mikor az ember úgy néha nem szerepel nyilvánosan, mikor az ember a természetes életgyógymódját használja, mint valami ásványvizes gyógymodot!...

Elhallgattak egy percre. Ekkor az egyik oda vetette:

— Mi lett belőlük?

— Férjhez ment, szólit az első.

— Meghalt, mondá a második.

— Én nem tudom, — felelt a harmadik.

És fölmelegedve ettől a mesélgetéstől, politikálni kezdtek.

Szalay Károly, rk., Pécs — Janó Julia, rk., Kónyi.

— **(Táncmulatság.)** F. hó 20-án a barcstelepi és barcsi ifjúság által rendezett táncmulatság, mint onnét lapunkat értesítik, várakozáson felül jól sikerült. A rendezőség minden lehető megtett az est sikere érdekében és bátran elmondhatjuk, hogy e mulatság egyedül állott mint elite bál az ideifarsangban a megtartott bálók fölött. Szép lányok és szép asszonyok jöttek az egész vidékről, és nem volt okuk megbánni, hogy eljöttek. Sárközi Jancsi ugyancsak megemberelte magát bandájával együtt. Szünet nélkül húzta éjjelig a szebbnél szebb talp alá valót, a fiatalság pedig járta, tüzesen, szívesen. Szünóra alatt dr. Kronberger Adolf köszönetet mondott a rendezőségnek, a mulatság sikerült rendezéseért, mire dr. Siklósi Albert a rendezőség nevében válaszolt köszönetet mondván a díszes vendégkoszorúnak szíves megjelenéséért. A fiatalság azonban nem sokáig ültetett, véget szakítván a szünórának, újból kezdte a táncot és folytatta teljes kivirradtig. Már kibujt a nap a láthatáron, mikor a fekete gyerekek elhagyták a báltermet.

— **(Pince-feltörések.)** A dárdai járásban csaknem napirenden vannak a pincefeltörések. Rövid két hét alatt tudósítónk immár a negyedik pincefeltörési esetről számol be. Ezek a specialista betörők f. hó 21-én éjjel meglátogatták Bauer József monostori lakos pincéjét s onnét négy hektó bort elemeltek. A dárdai csendőrség erősen nyomoz, de még eddig eredmény nélkül.

— **(A dárdai kaszinó)** második táncestélyét f. hó 27-én tartja. Az estély igen sikerültnek ígérkezik.

— **(Öngyilkosság.)** Borsos József 45 éves, vörösmarti lakos — mint dárdai levelezőnk írja — f. hó 22-én a vörösmarti nagyvendéglő istállójának jászolában forgó pisztolylyal szíven lötte magát. Rögtön kiszenvedett. Valószínűleg életuntagságból lett öngyilkos, mert környezete előtt több ízben hangoztatta, hogy megválna ettől a kutya élettől.

— **(Tolvaj szolga.)** Toldi József, mohácsi lakos, kamrájából elloptak 3 zsák gabonát. A lopást a károsult gazda bejelentette a csendőrségnek, akik a nyomozást megindítván, csakhamar kitűnt, hogy a lopást a gazda cselédje, Matics István bodolai illetőségű legény követte el, akinek otthoni lakásán az ellopott búzát meg is találták. A tolvaj szolgát a csendőrök feljelentették a mohácsi járásbírósnak.

— **(Mégmérgezte a feleségét.)** Boros János paksi muzsikus cigány minden áron szabadulni akart törvényes feleségétől, hogy zavartalan boldogságban élhessen Nemes Zsuzsanna nevű kedvesével. Együtt azután kitervezték, hogy mérreg által teszék el láb alól az alkalmatlan asszonyt. Gyilkos szándékukat a napokban hajtották végre. Tették kitudódott s a csendőrök a szerelmes cigányt kedvesével együtt elfogták.

— **(Új papirpénz.)** Az új koronaértékű papirpénz kibocsátására már megkezdődtek az előkészületek. Mint értesülünk, az osztrák-magyar bank kiküldöttjei a múlt napokban Budapestre érkeztek a végből

hogy a kibocsátandó új bankjegyek rajzait bemutassák a magyar pénzügyminiszternek. A bank emberei az új 10, 20, 200, 1000, 20000 és 4000 illetőleg 5000 koronás papírpénz rajzait terjesztették a miniszter elé, a ki gondosan megnézte azokat, sőt némi apróbb változásokat is elrendelt a rajzokon. Az új papírpénzt keményebb papírra fogják nyomtatni, mint a milyen a jelenlegi papírpénz és a színezés is változatosabb lesz. Minthogy az osztrák pénzügyminiszter már előzetesen jóváhagyta az új papírpénz rajzait, már a legközelebbi időben megkezdődik a nyomtatás, mely azonban oly hosszú ideig fog tartani, hogy az 1898-ik év előtt gondolni sem lehet a koronaértékű számítás kötelező elrendelésére.

— **(Forrongás az egyházi adó miatt.)** Nagy az elégedetlenség a csurgói reformátusok között az egyházi adó miatt. A csurgói ev. ref. egyház ugyanis még a templomépítés óta tetemes adósággal van terhelve, melytől nem képes szabadulni. Hogy a már 22—27 év óta fent levő tartozás ma is fent áll, annak oka az, hogy az adóköteles hitközségi tagok nem fizettek pontosan s az évi adók jó része kellő időben nem folyt be s legnagyobb részben most sem hajtható be. A presbiterium a legutóbbi időben a régi kezelési rendszertől eltérően erélyesen hozzá fogott, hogy a mulasztásokat helyre hozza s az egyház ügyeit valahára rendezze, törekvése azonban alighanem hajótörést szenved. A régi hátralékosok nem akarnak fizetni s általános a panasz az adó emelése miatt, úgy hogy az egyház tagjai valóságos forrongásban törtek ki s inkább készek az egyház kötelekéből kilépni, semhogy az új rendszernek engedelmesséjenek. A presbiterium mindent elkövet, hogy a felizgatott kedélyeket lecsillapítsa, azonban ha csak erélyéből nem enged, aligha fog ez sikerülni s nem lehetetlen hogy a hivek egy része unitárius, más része felekezetenkívülivé lesz.

— **(A kis romantikusok.)** Mult pénteken, mint szegzárdi levelezőnk írja, Tolnai Lajos főgimnáziumi, Széles Sándor és Kocsis Sándor polgáriskolai tanulók, 11—12 évesek, Szegzárdról elszöktek azon szándékkal, hogy beveszik magukat az erdőbe és betyáreléletet fognak élni. Nehogy keressék őket, egy levelet hagytak hátra, melyben azt írták, hogy a Dunába ölik magukat. Ezt azonban nem cselekedték, hanem késekkel, baltával és revolverrel felfegyverkezve Bonyhádnak vették utjokat, ahol egy erdőbe húzódtak itt s töltötték két éjjelt. Az élénk fantáziájú deákok szülei és az iskolai hatóságok rögtön minden intézkedést megtettek, hogy őket elfogassák. A bonyhádi csendőröknek sikerült is a szökevényeket elfogniok, a kiket vasárnap reggel hoztak be kocsin Szegzárdra.

— **(A brazilai apostol terjeszkedése.)** Tolnavármegyében — írja levelezőnk — az újabb időben nagyon megsaporodott az utlevelet kérő napszámosok száma. Nunkovits főszolgabíró élénk figyelemmel kísérte a jobbra földhöz ragadt szegény embereket s most rájött, hogy valami Gergolett Antal nevű genovai ügynök csábítja őket Amerikába, még pedig olyan gérettel, hogy csak Genováig kell az uti-

költséget viselniök, onnan az állam (?) szállítja őket saját költségén tovább. A főszolgabíró Heilmann János és Petri Péter alsónánai lakosokkal, kik szintén Amerikába szóló utlevelet kértek, jegyzőkönyvet vett föl az esetről s jelentést tett Tolnavármegye alispánjának. Ezek a szegény emberek vallották be, hogy ugyanez az ügynök Sztarsztovácáról, Szlavóniából egész tömegesen szállítja Braziáliába a magyar telepeseket, a kiknek szomorú csalódásairól fumei és braziliai levelek már elégszer beszéltek. Most, úgy látszik, mint a pók, ki akarja terjeszteni hálóját. Neki már kicsiny Szlavónia

— **(Megszökött tolvaj.)** Kollár Márton, csibráki születésű csavargó, Szegzárd vidékén több lopást követett el, a melyek elkövetése után odább állott. Mikor a lopások napvilágra jöttek s kitudódott, hogy ő volt a tettes, a tolvaj csavargó már ungonberken tuljárt, úgy, hogy nem tudták kézrekeríteni. A szegzárdi szolgabíró most elrendelte a megszökött tolvaj körözését s ma értesítette erről a pécsi rendőrséget is, hogy a tolvajt keressék s ha esetleg itt tartózkodik, csipjék nyakon és adják át a kir. ügyészségnek.

— **(Elfogott gyujtogató.)** Somogy megye Szill községében napirenden voltak mostanában a tüzesetek, melyeknek gyujtogatásból kellett származniok. A gyujtogató nyomozására épen őrjáratot tartottak a csendőrök, midőn ismét tűz ütött ki a községben. Ekkor a nyomozó csendőröknek feltűnt, hogy valami Hideg János nevű ember nincs jelen a tűz oltásánál, holott az egész falu népe igyekszik a veszedelem terjedését megakadályozni. Keresésére indultak tehát és rá is találtak a falu végén, a hol elrejtőzködött egy szalmakazal tövében. Természetesen azonnal letartóztatták és vallatóra fogták s bár először mindent tagadott, később beismerte, hogy ő gyujtogatott a faluban. Átadták a szigetvári járásbírósnak a gyujtogató embert, a ki — úgy látszik — piromániában szenved.

— **(Tüzrevalót loptak.)** Dömötör Imre, Mihályev Ádám, Tutonov Sztipán és Kisgörcsönyi János dar. zsi lakosok szőlőből a tél elején vagy ötven forint értékű szőlőkaró elveszett. A hercegszöllői csendőrök most kinyomozta a szőlőkarók ellopóit Kanizsai József, Kanizsai István és Horváth János ugyanottani lakosok személyében, a kik a lopást elkövették, be is ismerték, de az ellopott karókat nem tudták előadni, mert már eltüzeltek azokat. A lopást bejelentette a csendőrség a bíróságnak.

— **(Világotjárt sikkasztó.)** Párisban sorba járta mostanában az ott lakó magyarokat egy fiatal ember, aki Fenyő Sándor hírlapírónak mutatta be magát s a közös haza nevében megpumpolt mindenkit, akit előtalált. Így tett a Hentzi-szobor megbombázójával, Széless Adorjással is, aki most egy levelet kapott a fiatalembertől. A levél a pontneufi fogházból kelt s benne elmondja a fiatal ur, hogy ő nem hírlapíró, nem is Fenyő a neve, hanem Feldmár Sándornak hívják és fia egy mohácsi ügynöknek. Egy nagyobb kereskedőcégnek volt könyvelője Budapesten, de ott sikkasztott és

megszökvén, bejárta egész Európát, mig végre nem bírta ki a folytonos rejtőzködést és maga jelentkezett a bíróságnál. A világotjárt sikkasztót most átadják a budapesti törvényszéknek.

— **(Megugrott a büntetés elől.)** Kertész József, kisszékelyi lakos, rendőri kihágást követvén el, ezért elítéltetett husz frt pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetén pedig kétnapi fogházra. A pénzbüntetést azonban se lefizetni, se helyette a kétnapi fogházat nem volt hajlandó leülni, hanem megszökött a falujából. A gyönki szolgabíró most elrendelte a körözését s ha valahol elfoghatják, leülettik vele a büntetést, amely elől megugrott.

— **(Eltűnt anya és leánya.)** Szabó Józsefné Pintér Anna, gadányi születésű asszony, tegnap eltűnt a lakásáról. Magával vitte Ilka nevű két éves kis leánykáját is s nem lehetetlen, hogy a halálba indult gyermekével együtt, mert már régóta buskomorságban szenvedett és ismerősei előtt gyakrabban emlegette, hogy megválk az élettől. Az eltűnt asszony 33 éves, középtermetű, kissé sovány s magyarai és németül beszél. A rendőrség elrendelte a nyomozását, eddig azonban nem tudták kipuhatolni, hogy hová és merre távozott.

— **(Liszt a szőlőben.)** Osztanovics Szávó, lipódi lakos éléskamrájába egy éjszaka betörtek s az ajtó felfeszítése után elvittek onnan öt zsák lisztet. A szederkényi csendőrség a nyomozást megindítván, a tettesek ugyan még nem kerültek kézre, de az ellopott liszt már megkerült. A szőlőben egy verembe ledobva találták meg a csendőrök mind az öt zsák lisztet, amit bizonyára a tolvajok rejtettek el oda, vagy azért, hogy onnan jobb időben elővegyék, vagy mert félték az esetleges felfedezéstől s így akartak a bűnjelektől szabadulni.

— **(Meglopott juhász.)** Bénics Vinkó, löcsi lakos, nagy csomó birkát őriz a löcsi határban. A birkái közt különösen kivált hét darab hosszú, selyemszőrű juh, a melyek a büszkeségét képezték s a melyeket még sem tudott azonban eléggé őrizni, mert egy szép reggelre csak eltűnt mind a hét darab juh a nyájból. A meglopott juhász feljelentette az esetet a kácsfalui csendőrségnek, de az ellopott juhok még nem kerültek meg.

— **(Virágzó ipartelep.)** A Neuschloss-féle nasici tanningyár és gőzfűrészfűrész részvénytársaság Benický Ferenc elnöke alatt megtartotta első rendes közgyűlését. A vállalat négy telepe, a nasici tanningyár, a nasici, szalontai és homoródi gőzfűrész, összesen 200.000 frt tiszta jövedelmet hajtott, dacára a bőséges leírásoknak és a már fedezett meglehetősen tekintélyes üzleti költségeknek. Ez a nyereség a részvénytőke 20 százalékos kamatoztatásának felel meg, de megjegyzendő, hogy ez az eredmény egy és fél évi üzlet alatt éretett el.

— **(Álarcos bál.)** A pécsi asztalosmunkások szombaton este álarcos bált rendeznek, melyre a következő tréfás meghívót bocsájtották ki: „Idézés. Ő Heregsége Karneval nevében! A „Pécsi asztalosmunkások szakegylete“ folyó hó 27-én hivatalos

helyiségének Gyár utca 7. sz. a. nagytermében **Herneval herceg** (csufnéven **Farsang**) felszólítására nagy nemzetközi álarcos hecc bált rendez, melyre minden nemzetség és vallásbeli a meg nem jelenéssel járó sajnálatos következmények terhe mellett ezennel beidéznek a **Farsang** megbizottjai. Beidézési díj bélyegilletéssel együtt 3 picula (30 kr.) A hecc kezdete a napnak huszadik órájában, vagyis 7 óra 60 perckor. Vége napfelkelte után 59 perc 60 másodperckor. A talp alá valót a hercegnő-szöktető fehér (tehát nem barna, sem nem sárga) rigók mussikálják. Hogy még éhséget és szomjuságot se szenvedjen senki, arról **Novák János** ur lesz szives gondoskodni. Azért:

Ha akarnak élvezni,
Ide tessék eljönni.
Ehet, ihat és táncolhat
Mindenki, míg el nem fárad.

Arról, hogy jól mulassanak,
Majd gondoskodni fognak
A különféle lárvások
És a pécsi asztalosok.

Minden alkalomra illő ajándéktárgyak, valódi és chinaezüstből a gondolható legnagyobb választékban, pazar szép legújabb és tartós kivitelben **Schönwald Imre** ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-utca (Hattyu-épület) szerezhetők be.

Művészet, irodalom.

○ **Magyarország ujjaszületése.** Az Athenaeum r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tizkötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) 6. kötetét technikai okokból megszakították és a most közrebocsajtott 93., 94., 95. füzetekkel megkezdték a IX. kötetet, a melynek címe „A nemzeti államalkotás” (1815—1848.) **Irja Ballagi Géza.** Most egy ideig est a kötetet folytatják, később pedig visszatérnek a VI. kötet folytatására, úgy, hogy az V. VI. és IX. köteteket még ebben az évben teljesen befejezik. **Ballagi Géza** remekül megírt korrajza révén azt a nagy korszakot tárja fel előttünk eseményeiben és a szereplő államférfiak működésének részletes leírásában, midőn a magyar nemzetnek egy részről jogait, nemzeti és állami önállóságát kellett védelmeznie az abszolút hatalommal szemben, másrésztől folytatnia kellett az államépítést, az egységes nemzetté alakulás megkezdett munkáját. Ennek a lélekemelő, hasznos és nemzeti jeleseink részéről önfeláldozással folytatott munkának és küzdelmeknek történetét találjuk ebben a kötetben egész odáig, midőn az 1848-iki alkotmány nyal a nemzeti állam hatalmas falaira a tetőt felrakták. Itt találjuk meg azokat az irányelveket és termékenyítő eszméket, melyek keli, hogy továbbra is irányadók legyenek a magyar nemzeti politika fejlődésére. Epen azért bizonyos aktualitást kölcsönöz ezeknek a füzeteknek ama körülmény, hogy most az Ausztriával való gazdasági kiegyezés küszöbén, az osztrák centralisták és a régi magyar konzervatívok gazdasági és pénzügyi politikai törekvéseinek oknyomozó, tárgyi-

gos történetét és kritikáját olvashatjuk ezekben a füzetekben. Az alkotmányos élet megsemmisítésére irányuló reakció ismertetése után **Ballagi Géza** a közgazdasági életet, majd a vármegyék küzdelmeit ismerteti, midőn azok valóban az alkotmány bástyáinak bizonyultak. Rendkívüli sok tanulságot és irányelvet, eszmét merithetünk ennek a korszaknak történetéből, melyeket igen üdvösen alkalmazhatunk a jelen politikai küzdelmekre és törekvésekre. Ezek a füzetek tele vannak Magyarország megújulásának, ujjaszületésének eseményeire vonatkozó igen becses képekkel. Mindjárt a bevezető sorokhoz van mellékelve az akkor események legkiválóbb központjának, **Kossuth Lajosnak** 1843-iki arcképe. „A Tiszaszabályozás kezdeményezői szövetség levelének” hasonmása, továbbá „**Teleki József gróf**” arcképe **Barabás Miklós** olajfestménye után; „**Buda 1810.** látványképe” **Reussmann** egykoru rajza után; „**Wesselényi Miklós** báró **Földváry Gábor**hoz az Akadémia megalapításáról szóló levelének” hasonmása; „**A lánchíd**” képe, építése korából, a budai hídő akkori képével; a „**Pesti vásár a század első felében**” stb. Minden héten meg fog jelenni egy-egy füzet. Ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Előfizetés: negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félévre (24 füzet) 7 frt 40 kr.

○ **Uj Idők.** Az Uj idők e heti száma a következő tartalommal jelent meg: **Egy leány története.** **Irta Herceg Ferenc.** (Folytatás.) **Esztike.** **Irta Cyprián.** A divatról. **Irta Jászai Mari.** **Tündér Ilona.** **Irta Bródy Sándor.** **Vágy.** **Irta Ambrozovics Dezső.** A krétai kaland. — **Képek:** **Éjféli látogató.** **Kowalszky** festménye. **A bálkirály.** **Linek Lajos** rajza.

iránt, a mely a maga részéről nem is tesz semmit, a mi a csinos örökösöd kedvét szeghetné. Szivecskéje néha kissé gyorsabban dobog, a mióta egy bizonyos **Holberg** **Leo** megfordult a wieki kastélyban. A „szeretetreméltóbb” **Egon** — egészen **Wiek** ur várakozása és óhajtsa szerint — nem nyerte el a pálmát **Vandánál**, a ki az idős, komoly **Leot** vonzóbbnak találja s neki szenteli egész figyelmét, ha jelen van s gondolatait, ha távozik — mennyire a mulatságok közt ideje marad rá.

Két éve mulott, hogy **Wiek** ur azon a reggelen a **Holbergeket** először említette gyermeke előtt. A környező erdőségek teljes lombdiszben pompáznak s a tengernek békét hagynak a viharok. A kastélyban több a vendég, mint valaha. Nagy dolgok vannak készülöben.

A készülö esemény hőse a nevezetes nap reggelén elsőnek öccsére üdvözlétét fogadja.

Mindketten magas termetűek, de egyébként nem hasonlítanak egymáshoz külső megjelenésükben. A karcsubb **Egonnak** minden vonásában szép feje van, tüzes szemekkel, sötét kondor fürtökkel, kifogástalan testalkattal, valóságos athleta s tetőtől talpig előkelő tartással. A másiknak ellenben hatalmas feje s rövid nyaka van, arca, a mennyire a sűrű szakáll el nem fedi, mongol jellegre emlékeztet — csaknem visszataszító lenne, ha bizonyos redők és gödröcskék szemöldökei fölött és között nem kölcsönöznének neki buskomor, csaknem szenvedő kifejezést. **Leo** szürke szemében csak nagy ritkán csillog fel egy egy tétova lángocska; haja bozontos, kezé-lába aránytalanul nagy; nehézkes, mint a medve — de azért mégis örökös a **Helm** téle grófi hitbizománynak.

szerencsétlensége. Megkértem anyád kezét és ő hajlott hozzám. De szülei s főképp bátyja elleneztek egybekelésünket. Anyád azonban igazi hősiességgel, a milyenre csak a hozzá hasonló lángelkek képesek, feláldozta állásának előítéleteit s előnyeit és övéivel dacolva, mitsem törődve a világgal, egybekelt a szegény névtelennel... Mit mondjam tovább! Kitagadták velem együtt. Az életben folyton üldözött a balszerencse s ha ma be kell vallanunk, hogy életünk elhibázott volt, csak azzal vigasztalhatjuk magunkat, hogy nagyon sokan osztóznak hasonló sorsban s hogy te, gyermekem, fogsz minket megboszulni, azaz háromszorosan kicsikarni a sorstól azt, a mit mitőlünk megtagadott.

— S erre csak úgy leszes képes — vágott közbe **Waldemarné** — ha szivedet idejekorán megacélozod. Ne higj a csalóka eszményeknek, a melyek a szívből fakadnak. A szerelem csak álom olyan szerencséről, a melyet a valóság soha sem nyujt. Soha se ábrándozzál, hanem mindig tervezz. Légy okos s csakhamar megtanulod megvetni az embereket. De csak az uralkodik fölöttük, a ki maga szabad.

Helén fejét kezére támasztva, kisírt szemekkel sötét gondolatokba merülve tekint maga elé.

— De miféle boldogság ez — mondja aztán keserűséggel telt hangon — miféle boldogság az, uralkodni azokon, a kiket megvetünk.

Waldemar vállat von. „Mindig jobb kalapácsnak lenni, mint üllőnek.”

Káncsa látképe. Hetényi és Hevesi. Konstantin trónörökös. György herceg. Miklós herceg. György király. Zsófia királyné. Mária királyasszony. Hoffmann Alfréd.

Törvénytörvények.

§ Szüreti idill. A múlt év október 12-én nagyban állt a szüret a bükkösi uradalom szőlőjében. Fürtszedő leányok énekétől, suhancok kurjongatásától hangzott a vidék s az általános jókedv közt bizony ki se gondolta, hogy még valakire nagy szomorúságot hoz a nap. Pedig úgy lett. Javában állt a szüret, mikor egyszerre egy szőlőbarázdán végén egy fiatal, 14 éves gyerek a szőlőmetsző késsel mellbe szurt egy fürtszedő leányt. A leány jajgatva esett össze s miközben melléből patakzott a vér, szakgatottan beszélt el az eset előzményeit. Fule József, a gyerek, elébe került neki, a dolgos Takács Annának, a barázdában. Ez pedig szüretelők közt nincs megengedve; a ki egy barázdába beáll, azt végig is szedi, mert így hozza magával a fürtszedő lány becsülete. Takács Anna rászólt a fiúra, hogy ne álljon elébe; de az a helyett, hogy hajlott volna a szavára, még becstelen kifejezésekkel illette és tovább dolgozott. Mikor kiértek a barázdá végére, Takács Anna megint kérdőre vonta a fiút és fenyegette, hogy elveri. A gyerek azonban ezt nem várta be, hanem a kezében levő késsel mellbe szurta a leányt. Az össze-

esett, s még a tüdőhártyája is megsérült, csaknem harminc napig feküdt sebeiben. A késsel a fiút súlyos testi sértés büntetéseért feljelentették s ügyében ma tartották meg a végvártárgyalást a pécsi kir. törvényszéknél. A vádlott mindent töredelmesen beismer s tekintve fiatal korát, egyévi — javítóintézetben eltöltendő — fogházra ítélte a bíróság. Az ítélet jogerős lett s a fiatal bűnöst most elviszik a székesfehérvári javítóintézetbe.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése február hó 24-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Folytatták a földművelési tárca részletes költségvetésének tárgyalását. A szőlőszet tételénél Darányi Ignác földművelési miniszter felel Boda és Rigó képviselők tegnapi felszólalásaira. A borhamisítások meggátolására szaktanácskozmányt hív össze legközelebb s ha szükségét látja, a fennálló törvényt meg fogja változtatni. Tolnavármegye kipu szult szőlőinek fölújítására Bonyhádon és Szegzárdon állami szőlőtelepeket fog létesíteni.

Az állami jószágok tételénél Szende Béla szólalt fel, a melyet Darányi miniszter fölvilágosításai után elfogadtak.

A mezőgazdaság különböző ágai tételénél Károlyi Sándor gróf polemizál Heltaival, mondván, hogy miért nem pártolta 8 évvel ezelőtt a gabonakiviteli prémiumot. Tehát helytelen volt magát Rosenberggel azonosítani. Tele-

pítsünk, de legalább is valamicskével bírót és kisebb területekre, nem szükséges okvetlenül a hitbizományok belevonása. Revidáljuk a vámtarifát, fékezzük a merkantilizmus tulkapásait; a román buza behozatalát, a határidő üzleteket, takarékpénztárak nyuzó kamatlábait pedig szüntessük meg. Persze ezek ellenében a kormány nem meri támogatni a hitelszövetkezeteket.

Vég h Arthur védelmébe veszi a takarékpénztárakat.

Asbóth János a vásárcsarnokokról, Rosenberg Gyula Polónyi tegnapi beszédéről értekeznek.

Zichy Jenő gróf indítványozza, hogy a kormány tegyen lépéseket a batumi theapalánták meghonosítására és azt terjeszse el mezőgazdáink körében.

Tisza István Károlyi Sándor gróffal polemizál, bizonyítgatván erősen, hogy a határidő üzleteknek eltörlése a gazdáknak árt.

Darányi Ignác földművelési miniszter kijelenti, hogy úgy a vásárcsarnokok ügyével, mint a theapalánták meghonosításának kérdésével foglalkozik. Igenis, akárkivel mer ő szembeszállani, még Ausztriával is, úgy azonban, hogy ez utóbbi érdekei is megóvassanak. (Nagy zaj.)

A tételt különben elfogadják; valamint elfogadják a gazdasági bizottság jelentéseit és a ragados tüdőlob kiirtásáról szóló törvényjavaslatot.

Ülés végén Makfalva Géza interpellál az utcai újságelárusítás ügyében,

A szerencsétlen asszony halálsejtelve csakhamar teljesedésbe ment. Egy szép napon nehéz küzdelem után az alkony szelid pirja egy halott arcán tükrözött vissza.

A viskó előtt a halász asszonyok összedugják fejüket s halkán sugdosnak egymásnak, a gyerekek a kerten át az ablakhoz lopóznak s orrukat az üvegen laposra nyomva bámulnak a szobába.

Odabenn eltekintve a csendes zokogástól, a melyet a halottas ágynál térdelő leánynak ma már nem kell leküzdenie, még a szokottnál is csendesebb minden. A vén falóra, a mely a betegnek éveken át adott számot az idő folyásáról, megállt. Ketyegése elnémult, mint gazdájának szivverése.

De az öreg ur ott az asztalnál ennek dacára, s ma inkább, mint valaha, elmélkedik az idő folyásáról.

A borzadály egy nemével tekint a disztelen ravatalra.

Waldemar ur olyan ember, a ki mindent tud. Nos? A máskor oly nyugtalan szív elnémulása ott a halál jele és oka, az egykor oly szép arcon mutatkozó barna foltok feloszlását jelentik a hajdan oly forró vérenek. Nos tehát?

Waldemar is kiesik szerepéből, mert életbölcselete mindig csak szerep. Nemcsak gyermekének nem tiltja meg a zokogást, maga is előveszi zsebkendőjét és sir — az igaz, hogy inkább csak az idő folyását siratja általában.

HARMADIK FEJEZET.

Waldemarné asszony, kinek halála a kis falu egyhangúságában esemény számba ment, csakhamar feledésbe ment: a falubeliek haláznak és szőnek, a hátramaradottak, férj és leánya, a jövőnek élnek.

Waldemar oktatja Helént minden tudására, a mely sokoldalú, és életbölcességére, a mely talán egyoldalú, bár az a tény, hogy ő maga nem sok sikert aratott a saját rendszerével, nem bizonyítja annak értéktelen voltát. Helén a maga részéről esküszik mesterére. A mit ez emberi boldogságnak nevez, azt tartja ő is annak s az általa ajánlott eszközök előtte is a legjobbak annak elérésére. Tehetségei kifejlődnek, becsvágya vagy inkább most még csak képzelete határozott célokat keres. Waldemarhoz nem gyermeki szerete, hanem a tudni vágyó tanítvány egész odaadása köti. A természet azonban elvesztette rá nézve varázsát. Helén felismerte az idő becseit, s éppen ezért az idő álomként repül el felette.

Mennyire más Wiek Vanda! Ez nem munkálkodik a saját sorsán s mindenki elismeri, hogy erre nincs is szüksége. A mit az iskolában tanult, azt tudja, a mit az életben kell tudnia, azt véli tudni. Szive gyengédséggel van eltelve atyja s jóakarattal az egész emberiség

mire Perce l Dezső belügyminiszter nyomban megadja a választ, melynek lényege az, hogy az utcai újságelárusítást csak anynyiban korlátozta, hogy a lap címén kívül az elárusítók semmi egyebet ne kiálthassanak.

TÁVIRATOK.

— **Az alsólendvai mandátum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház VIII. bíráló bizottsága ma hirdette ki a döntést Marsovszky Endre alsólendvai néppárti képviselőnek petícióval megtámadott mandátuma ügyében, melyben a vizsgálatot elrendeli s biztosul Jagics József képviselőt, a nemzeti párt tagját küldi ki a Ház.

— **Hogyan ünnepelne Bánffy?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A legutóbbi minisztertanácsban kijelentette Bánffy Dezső b. miniszterelnök, hogy az 1848. évfordulóját kiváltképpen kulturális intézmények létesítésével szeretné megünnepeletetni.

— **A krétai harctérről.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) A krétai vizeken cirkáló hajórajok parancsnokai újabb utasításul azt kapták kormányaiktól, hogy a görögök ellen a legnagyobb energiával járjanak el. Az angol hadihajók tegnap Vaszszosz ezredes főhadiszállása, Platánia előtt fölvonultak; Castelli teljesen lángokban áll. A krétai fölkelők Vukaleionnál két század török katonát teljesen lemészároltak. Az angol hajók Cerigo, más néven Kythere görög szigetet körülzárták. A lemergi egyetemi hallgatók közül többen Krétába mentek s mint önkéntesek beállottak a görög hadseregbe. Az „Independance Belge“ szentpétervári távirata szerint a cár elítélte a franciák görögbarátságát. Ő, a cár, teljesen egyetért a német császárral. — Párisból táviratozzák, hogy a szultán hozzájárult a nagyhatalmak kívánságához, mely szerint Kréta autonómiát kapjon.

— **Majláth gróf püspök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hercegprímás husvét másodnapján szenteli föl Majláthot erdélyi koadjukturra. A szertartásnál Császka érsek, Hornig és Boltizár püspökök segédkeznek.

— **Elfogott szociálisták.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Torontál-Vásárhelyen Joó Sándor és Buza Mihály szociálista apostolok izgattak s kinyomatott beszédeiket osztogatták, miért is a csendőrség őket elfogta.

— **Értekezlet a kultuszminiszternél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap a kultuszminiszternél az új orvosi szigorlati rendtartás tárgyában értekezlet volt, melyen a miniszteriumok és a tanári kar képviselői vettek részt.

— **Püspök csőd alatt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bukarestben parázs kis egyházi botrány foglalkoztatta a kamarát tegnap. Dobrescu képviselő interpellált a buzeu i püspök pénzügyi állását, a ki ellen hitelezői csődöt kértek s a ki egy ploesti paptól 20,000 frankot kicsalt. A kormány egyelőre nem válaszolt.

NYILT-TER)
Dr. Kelemen Mózes
ügyvéd
ügyvédi irodáját
Pécsett, Perczel-utca 4. számú házban megnyitotta.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Egy jó karban levő

emeletes ház

a belvárosban, családi körülmények folytán, szabad kézből, jutányos áron eladó. Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal adhat.

Az évad előrehaladottsága miatt az árukat mélyen leszállított áron árusítja
a Zentler-féle
férfi és gyermekruha-gyár pécsi főraktára
Király-utca 1. sz. (Bazár-épület)

2657.
1897.

Árlejtési hirdetmény.

Pécs szab. kir. város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy a helybeli **közkórház** részére 1897. és 1898. években szükséges

vászon és pakrócz szállításának

biztosítása iránt **f. évi márczius hó 1-én délelőtt 10 órakor a gazdasági tanácssteremben** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát mindazok, akik pályázni óhajtanak a vászon és pakróczszállításra, hogy **200 forint** bantpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **legkésőbb f. évi február hó 28-án déli 12 óráig a városi polgármesteri hivatalnál** nyujtsák be, avagy a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

Az árlejtési feltételek a kórházigazgató hivatalnál a közkórházban a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécs szab. kir. város tanácsának 1897. évi február hó 19-én tartott üléséből.

A város Tanácsa.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer elment az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölőként alkalmazatik köszvényéknél, csúszlások, tag-szagattatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzölősekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készlebe van; főraktár: **Török József** gyógyszerész, Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbirtékú utaztat van forgalomban. Ki nem akar megkárkodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjeggyel és Richter cégjegyzék nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLFSBURG.

245. sz.
1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék 1897. évi 1737 számú végzése következtében Dr. Günsberger Samu tömeggondnok által képviselt néhai Kucsera Ferencz hagyatéka csődtömege ellen fogatosított kielégítési végrehajtás útján leltározott a csődtömeghez tartozó cipők, csizmak, varrógépek és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. törvényszék 2154 1897 számú végzése folytán **Pécsett Vásártér 19. sz. a.** leendő eszközlésére **1897. évi márczius hó 3. napjának délutáni 3/4 2 órája** határidőül kitzetnek és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Keit Pécsett 1897. évi február hó 20 napján.

Engler Kálmán

ki. bírósági végrehajtó.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária utca 1. szám a királyi tábla átellenében.